

СЕКЦІЯ VII. СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЯ

ВИКОРИСТАННЯ GOOGLE CLASSROOM У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ, БІБЛІОТЕЧНОЇ ТА АРХІВНОЇ СПРАВИ

Ількова Оксана Григорівна

старший викладач кафедри історії та документознавства
Національний авіаційний університет, Україна

Через загрозу епідемії коронавірусної інфекції освітянська спільнота України у 2019-2020 н. р. постала перед викликами. Виконуючи Постанову уряду про запровадження загальнонаціонального карантину, Міністерство освіти і науки України рекомендувало, зокрема, закладам вищої освіти обмежити надання освітніх послуг. Щоби забезпечити неперервність навчального процесу та виконання освітніх програм нагальною стала потреба використання технологій дистанційного навчання, а саме – використання онлайн-платформ. Одним із затребуваних інструментів віддаленого навчання виявився сервіс Classroom компанії Google, який на кінець березня 2020 року увійшов до лідерів по кількості завантажень в магазинах AppStore та Google Play в категорії «Освіта» [1]. Це безкоштовна інтерактивна платформа, що інтегрована з Google Документами, Google Диском, Google Drive, поштою Gmail, Hangouts Meet, You Tube, що дає змогу розміщувати навчальні матеріали, тексти, лекції, презентації, відео, посилання та ін. Щоби розпочати роботу усім учасникам потрібно мати електронну адресу на пошті Gmail, або навчальний заклад повинен використовувати корпоративний акаунт G Suite for Education [2]. Моніторинг можливостей Google Classroom у Національному авіаційному університеті під час дистанційного навчання вказує на його доступність та ефективність [3].

Серед переваг цього сервісу для підготовки фахівців спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» слід виокремити такі: викладач може організовувати Classroom з різних навчальних дисциплін одночасно, запрошувати студентів та колег до курсів, ділитися необхідним навчальним матеріалом в одному сервісі, при цьому усі матеріали автоматично систематизуються і зберігаються у папках відповідних курсів на Google Диску, урізноманітнити завдання, контролювати їх виконання та оцінювати, налагоджувати комунікацію студентів, так, зокрема, використання засобів комунікативної платформи Google Meet дозволило наблизити захист домашніх завдань, курсових робіт, проведення конференцій, круглих столів, консультацій, модульного та семестрового контролю знань до звичного аудиторного. Здобувачі вищої освіти отримали можливість контактувати з викладачем у будь-який час і користуватися сервісом Google Classroom на комп'ютері, а також зі планшета чи смартфона з доступом до мережі Інтернет, планувати строки виконання завдань, вчасно надсилати для перевірки виконані роботи, отримувати індивідуальні коментарі від викладача, доопрацювати завдання, бачити результати навчання.

У висновку варто зауважити, що базового функціоналу Google Classroom достатньо для того, щоб впроваджувати елементи дистанційного навчання у вищій школі, використовуючи широкий інтерактивний набір інструментів, який забезпечить ефективну, гнучку, персоналізовану комунікацію учасників освітнього процесу.

Список використаних джерел:

1. *Google Classroom: що це і як працює* (2020). Вилучено з <https://www.bbc.com/ukrainian/news-52094706>
2. *Корпоративний акаунт в G Suite for education – нові можливості для студентів* (2020). Вилучено з <https://nau.edu.ua/ua/news/2020/kopiya-berezen/korporativniy-akaunt-v-g-suite-for-education-%E2%80%93-novi-mozhливosti-dlya-studentiv.html>
3. *Оцінка якості організації дистанційного освітнього процесу НАУ* (2020). Вилучено з <https://nau.edu.ua/ua/menu/quality/otsinyuvannya-rezultativ-yakosti-navchannya/>

ІДЕНТИЧНІСТЬ ТА АКсіОЛОГІЧНІ ВИМІРИ СУЧАСНОГО СОціОКУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Лазарович Надія Василівна

канд. філософ. наук, доцент, доцент кафедри теорії та історії культури
Львівський національний університет імені Івана Франка, Україна

Соціальні, економічні, політичні та культурні виклики сучасного цивілізаційного розвитку зумовлюють втрату аксіологічних пріоритетів та кризовий стан соціокультурної ідентичності. Не випадково теоретики сучасності наголошують на магістральній тенденції розвитку сучасного соціокультурного простору – стадію занепаду, регресії, кризи доміанти культури. Водночас можна констатувати той факт, що прискорений соціокультурний поступ сьогодення залишає все менше місця для осмислення минулого, адже з інтенсивністю змін людина змушена постійно пристосовуватися до нових викликів та цінностей, тим самим відносячи на маргінес свідомості ідеї вкорінення та збереження історичної пам'яті. Відтак, питання формування соціокультурної ідентичності в сучасному українському суспільстві набуває особливої актуальності та смислового наповнення.

Процес побудови української національної ідентичності ускладнювався довготривалими спробами викорінення національних цінностей та ідей, пригніченням національної свідомості та нищенням історичної пам'яті й національних здобутків шляхом створення монолітної «радянської» ідентичності. Відтак, як пише О. Пахльовська, ми маємо справу з культурою та суспільством, котре «впродовж принаймні трьох століть проіснувало фактично в режимі постійного геноциду, етноциду і лінгвоциду, – суспільством, у якому відтак були поруйновані етичні основи внутрішньої та зовнішньої комунікації» [2]. Тому сьогодні ми стикаємося з тотальними процесами маргіналізації, що охопили українське суспільство, в якому сформувалися чільні соціальні прошарки «манкуртів», що не мають чітких національно-культурних орієнтацій, не можуть заявити про свою причетність до цінностей української культури.

На переконання українського дослідника М. Рябчука, подолання проблеми ідентифікаційної невизначеності, здійснити набагато важче, аніж викоринити із